

[Aksel Larsen.]

havde — at den danske erklæring er udtryk for dårlig samvittighed fra dansk side; men jeg har sagt, at den kan ude i verden blive opfattet på den måde, at vi må jo have gjort noget galt, siden vi nu skal til at afgive erklæring. Efter min mening burde folketinget, hvis der var tilstrækkelig værdighed hos folketingets flertal, nægte at godkende regeringens erklæring og i stedet for sige: kendsgerningerne viser, at vi har behandlet det tyske mindretal i Danmark retfærdigt og demokratisk, og derfor har vi ingen erklæring at afgive.

Stats- og udenrigsministeren (H. C. Hansen): Jeg skal ikke forlænge denne diskussion. Jeg ved ikke, om det ærede medlem er egnet til at tale om værdighed i det høje ting.

Det, der er nået under de samtaler, der er ført, er, at 5 pct.s klausulen bliver ophævet. Yderligere er der nået det, at der gives et større skoletilskud til de danske skoler i Sydslesvig, og at der skulle være skabt et grundlag for en bedre atmosfære, en bedre ånd i behandlingen af de grænse spørgsmål, som ligger for.

Jeg håber, at dette må lykkes. Jeg ved ikke, om det ærede medlem bedre end jeg selv skulle vide, hvilke beføjelser jeg har, eller hvad jeg fik til opgave i forbindelse med Parisaftalerne; det står klart i det dagsordensforslag, som blev vedtaget i sin tid. Forhandlingerne blev ført på foranledning af den tyske forbundsregering, og disse forhandlinger er regeringen gået ind på at føre efter aftale med de fem store partier i denne sal. Jeg kan ikke tænke mig, at en løsning kan opnås på et bredere og mere demokratisk grundlag end det, der her er etableret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutnings overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Teichert: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Den næste sag på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første behandling af forslag til lov om afgørelse af de mellem visse organisationer af arbejdsgivere og arbejdere bestående uoverensstemmelser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1909; fremsættelsen findes i tidenden sp. 3433).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bundvad: Det er med meget stor beklagelse, man har været vidne til, at det ikke har været muligt ved frie faglige forhandlinger at finde en løsning på arbejdstidsspørgsmålet i landbruget på linie med, hvad man kender fra en række andre lande. Igennem mange år har der været arbejdet med denne sag. Hele 3 kommissioner har undersøgt spørgsmålet, og forhandlinger har været ført — næsten i en uendelighed.

De sædvanlige forhandlingsveje har været prøvet også i dette forår, forbundsforhandlinger og hovedorganisationsforhandlinger, men desværre uden resultat. Forligsmanden har prøvet at opnå forlig, men også han har måttet give op. Derefter foretog den højtærede økonomi- og arbejdsminister det ekstraordinære skridt at forsøge endnu en mægling, der dog også sluttede uden resultat. På trods af dette ugunstige resultat vil jeg benytte lejligheden til at takke ministeren for hans bestræbelser. Konflikt i landbruget er en alvorlig sag i sig selv, og den blev undgået; hertil kommer, at det er med stor uvilje, folketinget beskæftiger sig med faglige konfliktspørgsmål. Derfor var det prisværdigt, at økonomi- og arbejdsministeren ikke lod nogen mulighed uprøvet, og det siger jeg ham tak for.

Af ministerens fremsættelsestale fremgik det, at han havde foreslået parterne som en sidste udvej at lade striden afgøre ved en